

קו אוירי זה מיועד במיוחד לכם!

אנשי משקי הגליל בתפקידי חוץ נופשים וקייטנים בגליל עובדי מפעלים בצפון הארץ ותושבי הגליל בכללם.

קו האויר הקבועים של "ארקיע" תל-אביב - חיפה - מחניים, מופעלים פעמיים יום יום ההמראות מת"א בשעה 6.30 בבוקר וב-15.15 אהה"צ. תחבורה סדירה משדה התעופה מחניים לנקודות היישוב ובתי מלון בצפת ובהר כנען. המחירים עממיים

החרשמה בראש פינה: דב גולדשטיין

נתל-אביב

ארקיע

קו תעופה בישראל בע"מ רח' מואה 42 פל. 61562/3

פרסום "דחף"

סקידים!

תלמידים!

הרשמו עוד היום לקורס ל"ספורטנים!"

קצרנות

עברית ו/או אנגלית (שני חודשים, סעמים בשבוע) ב.אולסן גרג - (GREGG). בת"א: אצל ת. ברקמא. גורדון 5 בחיפה: במעלה, שמריהו ליון 30 הצלחה מובטחת!

עדי שקר פורק

עלילה שפלה... טיפוס מסוכן וגרוע ביותר... שקרן ואיש-תכנים...

קרוב-עלילה פישר

...תכניתו שטנית...

במדינה

(המשך מעמוד 9)

חשובה שבמשרות מחוז הדרום. הוא שלט על תיקיהם האישיים של מאות הפועלים, טיפל בבעיות שכרם, קידומם בעבודה והעברתם מדרגה זמנית לקבועות. בתפקידו כמוזכר הועד השלים פישר את תפקידו כאיש מחלקת המנגנון. הוא דאג לפועלים, הקפיד על זכויותיהם, ללא הבדל מפלגה או לאום.

כשרצה משרד התחבורה לפטר 40 פועלים זמניים לחם פישר על זכויותיהם. גם כרמלי לחם על זכויותיהם לעבודה של חברי מפלגתו: הוא דאג לבטל את פקודת הפיטורים של הוועד הערבי חבר המפלגה איברהים איסקנדה.

הסכסוך בין פישר לפורק היה על רקע בלתי מפלגתי לחלוטין: פורק, בעל המזנון, היה מוכר את המצרכים המוקצבים לו ב"שוק השחור". המזנון שברשותו היה מלוי-כלך ומזוהם. גם תלונותיהם של פקחי משרד הבריאות והתעודה לא מנעו מפורק לעשות כרצונו. קשריו האמיצים עם פקידיו משרד התחבורה עשו את שלהם. בכל זאת לחם פישר בפורק בלי הפסקה: הוא תבע ממשרד התחבורה לבטל את הזכיון לזמנון, לסלק את פורק משטח התחנה. בסוף ניצח פישר: זכיונו של פורק נשלל ממנו, אך באורח פלא ניתן לו פיצוי אחר, בצורת זכיון דומה בתחנת הרכבת בנתניה.

בשר, סוכר וכסף. אחדות העבודה יצאה למלחמה בפישר המפא"י. אחרי ש"הפיצו תליות-ילדים של שמועות על קבלת שוחד כביכול ועל שחיתות בוועד פועלי הרכבת של מחוז הדרום, החלו קציני ה"בטחון של הרכבת, אריה כרמלי מחיפה וזלמן כהן מתל-אביב, לחפש עדים לביטוי סוס השמועות. בצר להם, אחרי שחיפשו ולא מצאו אפילו שמץ של האשמה מבוססת נגד פישר, נקרה להם פורק בדרכם. בעל המזנון, ששנאתו לפישר היתה גדולה, שמח כמוצא של רב. יחד עם כהן וכרמלי החל לתכנן את הבור הגדול אליו צריך היה פישר ליפול תוך זמן קצר.

פורק החל לפעול במהירות. הוא עזב את התיצב במשרדה, מסר עדות ארוכה, בה סיפר כי נתן פעם לפישר בשר וסוכר, מבלי שמוכר הוועד ישלם לו תמורתם.

בעדות פורק הביאו כרמלי וכהן שני עדים אחרים למשטרה: משה ליטו סיפר כי נתן שלושה מטר בד במתנה לפישר וכן 25 ל"י במוזון, מפעם לפעם. פועל אחר, מאיר סביצקי, העיד באוזני הקצין יונה גילבין כי נתן לפישר מתנות-כסף בסך 10 ל"י בכל פעם.

פישר נעצר. הוא הואשם בקבלת שוחד, הודת ממשרתו והועמד למשפט בפני שופט השלום הראשי ציון אלוף. בבית-הדין כשפט ברמלה.

בר למכנסים. המנגנון כולו קם לי לחלם את מלחמת גולית בדויד, כנגד שמואל פישר. עסקני אחדות העבודה הבטיחו שיכוננים וקביעות בעבודה לכל מי שיסכים להעיד נגד המוכר המפא"י. קציני ה"בטחון ביקשו מן הפועלים למסור עדות נגד פישר בהבטחה שיסדרו אותם בעבודה קבועה. סיפר יוסף וישני, מנהל הסניף אור וחבר ועד העובדים, "אותי האשימו שאני מחפה על פישר ושואני יודע על כל מעשי השחיתות שלו - אחרי שלא הס' כמתי להעיד נגדו".

קציני המשטרה יונה גילבין וברוך שו"י לי מן המטה הארצי עבדו בקחתנות. הם

ערכו חיפוש בביתו של פישר, מצאו את המכנסים שנתפרו מן הכד אשר ליטו נתן לו חינום כביכול. פישר טען: "את הכד קניתי מליטו. הוא מכר לי אותו ל"פני ראש השנה. תפרתי ממנו מכנסים".

חומר העדויות היה זעום ובלתי משכנע. למרות זאת הוחלט להעמיד את פישר למשפט. ד"ר מנחם בוכחיץ, פרקליט נפת השפלה שמונה השבוע לשופט שלום בתל-אביב, הגיש את התיק לבית-משפט השלום. עורכי-הדין אברהם אלחנני קיבל לידו את ההגנה.

"עלילה שפלה". בבית-המשפט הת-פוצץ התיק כולו כבועת סבון. בחקירת שתי וערב חקפה של אלחנני התברר כי פורק היה זה שנתן לליטו את הכד, כדי שליטו יתן אותו במתנה לפישר. אך ליטו, פועל זמני חסר-אמצעים, החליט להרויח ככל העניין: הוא בא לפישר, הציע לו את הכד למכירה. חלק מן הכד מכר ליטו ל"אדם אחר. הוא גם סיפר כי הציעו לו קביעות תמורת עדותו.

גם העד השני, מאיר סביצקי, פועל זמני בלתי-יציב ברוחו, גילה כי הובטחה לו קביעות בעבודה. עדותו כי נתן מת-ניתיכסף לפישר לא התקבלה על דעתו של השופט, שדחה גם את סיפוריו של פורק. "כל העדים הנ"ל עשו עלי רושם של שקרנים ואין אני מאמין לאף מלה מדב-ריהם", קבע השופט בפסק-דינו החריף בי מיוחד, "אף אחד מהם לא נתן סיבה מת-קבלת על הדעת מדוע נתנו מתנות-כסף לנאשם... לדעתי כל התלונה נגד פישר, בנוגע לסכומי הכסף סביצקי וליטו נתנו לו, אינה אלא עלילה שפלה והיוזם של כל העלילה הוא העד נחום פורק. איש זה עשה עלי רושם של טיפוס מסוכן וגרוע ביותר, שקרן ואיש תכנים... אני מאמין שליטו מסר את הכד לפישר כדי להפיל אותו (בפח) ולהעליל עליו... כל ענין המתנות הכספיות אינו לדעתי אלא שקר גכ".

על משמר הטוהר. פועלי הרכבת נשאו את פישר על כתפיהם מאולם בית-המשפט החוצה. השבוע, אחרי שהוחזר למשרתו כמוזכר הוועד ומוזכר מחלקת ה"מנגנון של הרכבת, ערכו לו הפועלים מסיבת-נחון בבית-התבור בתל-אביב. פישר הוא הישר באדם, ספרו הפועלים שהלכו מערכת עתון אחת לשניה, כדי להשפיע על העורכים לפרסם את דבר זיכוי.

כנסת שאל ח"כ אחדות העבודה אברהם עבאס את השר כרמלי, בשאלה מוזמנת: "היכול השר להבהיר פרשה זו בפני ה"כנסת?"

ענה כרמלי: "...רמיזות החשד לגבי ה"כנסת של קציני הבטחון אינן מוצדקות בשום פנים כלפי אלה שמלאו חובתם ב"תוקף תפקידם... עלי לומר כי אין בשום פנים לגנות את העומדים על משמר הטוהר וקיומן הכפיים ברכבת ישראל ואין לרפות ידיהם... במקרה האמור יש להצטרף על כי נגרם בשגגה צער וסבל לאדם על לא עוול בכפו".

קציני הבטחון שמעו את דברי השר ו"חזרו למשרדיהם. הם פנויים עתה, מן הסתם, להעלות בהחלט דג נוסף שאינו חבר אחדות-העבודה.

חינוך

אחרי הנופש

ההסכם בין מרכז הסתדרות המורים ל"רפאל הלפרין היה ברור ובהיר בהחלט:

מרכז הסתדרות המורים יעמיד לרשות ה"לפרין וקייטנות, קייטנות שמשון, את צוות עובדי תליל תמורת פרסומת מתאימה ו"רעשנית לתיאטרון הילדים. לא היה מקום לספק בדבר כשרות ההסכם: ההסכם בין שני הצדדים הנוגעים בדבר הודפס ונחתם על גבי טופס רשמי של מרכז הסתדרות המורים.

בכל זאת, היו שלום ליון, מוזכר המר-כו, ספקות מרובים: "מרכז המורים לא המליץ על שום קייטנה" הודיע ליון ב"הד החינוך. קייטנות שמשון לא היתה רשאית להשתמש במודעותיה בשם מרכז הסתדרות המורים... כיצד בכל זאת הגיע טופס רשמי של המרכז ליוני מי שחתם עם הלפרין על ההסכם האמור? על כך לא הי' תה שלום ליון שום תשובה. הוא אף לא הזכיר עובדה זו במאמרו.

השבוע הודיע הלפרין כי הוא עומד לנקוט בצעדים נגד הסתדרות המורים, מר-כזה ומר שלום ליון. "הם הפרו את כל ההתחייבויות", נזעם הלפרין.

השתלשלות העניינים היתה באמת פשוט-טה ביותר: אחרי שמורים בעלי קייטנות פרטיות ועקו חמס על המלצות מרכז ה"מורים שהופצו על-ידי קייטנות-שמשון, נר-תע המרכז. למרות שניציגו המוסמכים חתמו על הסכם רשמי, סרב ליון להכיר בו. אנשי תליל ובמאי התיאטרון לא הגיעו לקייטנה.

הם גרמו נזק עצום לשמי הטוב, סי-פר הלפרין, אשר אלף וארבע-מאות ילדים נפשו במחזור הראשון של קייטנות הגדולה, "היינו צריכים לשכור במאי על חשבון ה"פרטי".

למרכז המורים היו נימוקים מספיקים, לדעת עובדיו, לעשות מה שעשו: הלפרין לא נתן לנו מספיק פרסומת. הוא הפר את ההסכם. לא קיבלנו מספיק פרסומת ומשום כך לא שלחנו אליו את במאי ה"ליל, הסביר אלוני, גובר מרכז הסתדרות המורים. הוא שכח להוסיף רק פרט קטן שהיה עלול לזרוק אור נוסף על הפרשה כולה: במאי תליל, דן קדר, לא הסכים מ"עולם להדריך במייטנות-שמשון, הודיע על סירובו המפורש למנהל תליל ולראשי ה"מרכז כאחד, מבלי שהלפרין עצמו ידע על כך כלל.

פשעים

רצח בפרדס סיק-סיק

שתי מכוניות, מכונית-משא ומכונית פר-טית, התקרבו אל גבול ישראל-ירדן מן הצד הירדני החיילים והשוטרים שעמדו משני צידי הגבול ליד חירבת עזון, בין טיבה ותול-כרם במשולש הקטן, לא נקפו אצבע כדי לעכב את המכוניות מלחצות את הג"בול, היושבים במכוניות, גבר צעיר, אשתו, ילדיו, הנריו ושני אחיו, החזיקו בידיהם תעודות רשמיות. הפקידים הישראליים בדקו את הניירות, החתימו אותם בחותמת רש-מית, הסתכלו במכוניות ובנוסעיהן הרבים המתרחקים במהירות לתוך השטח הישר-אלי.

לוטסי נבולסי היפואי חזר לישראל, ב"מסגרת מבצע איחוד המשפחות. אנשי ה"בטחון הישראליים לא שכחו ללוטסי את שירותיו הטובים בימים שלפני מלחמת תש"ח, התירו לצעיר הערבי ולמשפחתו לחזור לאדמת אבותיהם שבפרדס סיק-סיק בתל-עריש, ליד אברכיביר ביפו. אחרי חקר פה קצרה, בה התגורר נבולסי החוזר אצל משפחת מנסור בכפר טירה ואצל קרוביו הרבים בכפר גלגוליה, עבר לגור באחד